

O VÁ EM ROZHODUJE TEN NEJVYŠŠÍ ...

Neděle, 04 března 2018

Umě Marx a má přijít poslední soud, ale nikdo neví, co sním - jestli ho poslat do nebe, nebo do pekla. Na zkoušku ho tedy pošlou do pekla. Za dva dny ale ať se stávkovat. Zástupce stávkujících jde za Luciferem: "Odmítáme pracovat, za těchto podmínek. Požadujeme vyloučení Marxe z pekla!" Lucifer se zamyslí a rozhodne se tedy poslat Marxe do nebe.

Ubohým dva dny, týden, máš... nic se neděje, a za dva měsíce se Lucifer rozhodne zajít k nebeské bráně omrknout situaci. Potká svatého Petra a ptá se: "tak co jak to jde, nedělá tady ten Marx bordel? Nemá nějaké konflikty s bohem??" a Sv. Petr na to: "Ale soudruhu, bůh přece neexistuje." x x x x x V hodině katolického náboženství vysvětlí katecheta dětem pojem Spasitele.

- Zítří si vás vyzkouším, - říká, - a kdo správně odpoví, dostane ode mne desetikorunu.

Druhý den vstoupí do třídy, rozhlédne se a hned se ptá: - Tak, děti, kdo je Spasitelem svatá?

Bleskově se přihlásí šáček v zadní lavici.

Katecheta ho vyzve, aby odpověděl.

- Prosím, Spasitelem svatá je Ježíš Kristus.

- Výborně! Tady máš slíbenou desetikorunu. A teď mi řekni, jak se jmenuje, nějak tě neznám.

- Prosím, Moric Klein.

- No ne! - zachmuří se katecheta. - Co děláš na katolickém náboženství?

- Slyš jsem, že se tu dá lehce vydělat deset korun. x x x x x

Na zahradě u františkánů rostla u zdi nádherná jablko a nesla ty nejchutnější plody. Bratři se o ni pečlivě starali, ale k čemu všichni ta práce, když všechna ovoce spadla za zdí, do zahrádky dominikánů... Když tak zase jednou přišli o vrodu, rozhodli se chudí bratři tomu udělat příděl a stávovali si u biskupa. Biskup se rozhodl záležitost vyšetřit a navrhl teologickou disputaci. Kdo v ní bude moci uřívat plod. Dominikáni si zamnuli ruce a vyslali bratra knihovníka, který znal Písmo zpaměti i latinsky i suverénně se pohyboval ve všech teologických oborech. V klášteře nastalo pozdvižení. Vádivě, že je ztraceno, oni nepřestovali moudrost, ale chudobu. Nakonec se nabídl nejodvážnější kuchař, s kulatou, téměř holou hlavou a prostorově výrazným tvářem. Po nůž se sebral, Kuchař se hned bránil, že nedovede uřívat učená slova, a tak biskup nařídil, aby se disputace konala beze slov.

Začal dominikán a ukázal jablko, o němž se přel.

Františkán vytáhl z kapsy kousek tvrdého chleba.

Knihovník vytyčil ukazovák.

Kuchař se nenechal zahanbit a natáhl dva prsty.

Dominikán přidal třetí prst.

Františkán se ukazovákem rychle dotkl čela.

Spocený knihovník rezignovaně vztáhl ruce vzhůru.

Kuchař široce rozpačil a spokojeně se usmál.

Bylo po všem a jablko připadlo františkánům. Dominikáni to nedokázali pochopit a hned se

vyptávali, co se stalo:

„Jsou to mystici, bratři,“ řekl knihovník. „Začal jsem dogmatickým traktátem o prvotním hříchu a poukázal na jablko hříchu, které zapříčinilo pád celého lidstva.“

Dominikáni pokyvují, že to byl vynikající začátek.

„Ale dostal mě nejvyšší kristologií, ukázal mi kousek chleba... Chápete? Chléb poslední vešmě, kdy se za nás obtoval náš; Pán a kdy sejmul to jablko hříchu, které jsem tam tak vyzýval,“ třímá. Připadal jsem si hrozně.“

Bratři kazatelé jej chápavě poplácali po ramenou.

„Zkusil jsem se bránit a přehodil do útoku v neochvějných základech víry. Vsadil jsem na jistotu a začal jedním prstem: je jeden Bůh! Apeloval jsem na jednotu, unanimitas! Dominikáni hltali každé slovo. Skvělý sme!“

„Stejně tvrdě mě odrazil, když jsem jemně dvěma prsty upozornil: ale má dvě přirozenosti: Božskou a lidskou.“

Dominikáni stáli bez dechu.

„V poslední chvíli jsem se vzpamatoval a hodil v sebeobraně de Deo Trino: tři prsty... Bylo to zbytečné, jen se dotkl čela a jasně mi dal najevo, že přehazuji pro lidi nepochopitelné tajemství. Skoro jako bych viděl našeho svatého Otce Augustina na břehu moře, ano, tak jsem si připadal, pošetile rozjímající o podstatě Nejsvětější Trojice.“

Dominikáni se po sobě ani nedívali.

„Vzdával jsem se a jen jsem vztáhl ruce v oslavě Boží Moudrosti: Bůh je veliký... A víte, co udělal on? Na to nadosmrti nezapomenu. Jediným gestem rozpřáhl ruce, jakoby vydechl ten entitativní atribut Boží bytnosti: Nekonečný!“

Kuchař, františkán, se přitíhl, hlasitě funěl, a jásal:

„Máme to! Ale hulvát to byl, ten knihovník. Hned jak jsme se sešli, vytáhl jabko a vytahoval se s ním, že nám je všechny seřadil. To mě našlo, tak jsem vytáhl starý chleba, aby se živil tím. A von začal útočit, chtěl mi prstem vypíchnout voko! Tak jsem se nedal a pohrozil mu, že mu vypíchnu vobě voči! Už asi nevěděl, jak se bránit, když mi řekl, že mi vypíchne tři voči, tak jsem se dotkl hlavy: Seš; blbej než u to vzdával, eš; se sice pokusil vyhrožovat, že na nás přijdou shora a namlátí nám, tak jsem mu jasně naznačil, ať klidně přijdou, že je nás víc. A tak to vzdal!“ x x x x x Problémy s harémny:

Chce-li se muslim rozvést s jedním harémem a vzít si druhý ... předešlý musí jedné každé z toho prvního

harému t'krát "Zapuzuji t'". Je-li harém po'etn'í, má'že to dlouho trvat a dot'ný by mohl i ochrpt'.

Zahýbá-li muslim s cizím harémem a chce se rozvést, p'ím' vodní harém s tím nesouhlasí, opá'e se nejzaslou'í z toho prvního harému výbu'ninami a jde do toho cizolo'ného ... v médiích se následný masakr zpravidla interpretuje politicky a p'ipisuje Al kajd'.

Zahýbá-li muslim s cizím harémem, vezmou oba harémy své kala'nikovy a vy'íkají si to ku v't' sláv' Alláhov'. Vít'zí zpravidla harém po'etn'í, ov'em zvrát má'že p'ínést rozdíl ve výzbroji a/nebo výcvik jednotlivých harém'. Nejlépe vycvi'ené i vyzbrojené jsou v sou'asnosti harémy palestinské.

Zahýbá-li muslim s cizím harémem a praskne to a ty harémy se domluví proti ná'mu, opá'e se muslim výbu'ninou a jde se ná'kam nechat vybuchnout, proto'že v tomto p'ípad' mu u'že nemá'že pomoci nic. Exploz' op't intepretována politicky a p'ipisována Al Kajd'. Takto zahynuv' muslim se od pravého teroristy pozná a' v muslimském ráji podle toho, 'že striktn' odmítá t'ch 66 'i kolik panen, na které má jako mu'edník nárok.

Zahýbá-li muslim s cizím harémem a o'ení se s ním, ani' se rozvedl s tím prvním, jde o biharémii. Ta se podle práva 'aríja trestá bu' ukamenováním nebo desetiletým pobytem v jednom dom' se v'semi tchýn'ami z obou harém'. Psaná historie nezná p'ípad, 'že by provinilý muslim v tomto p'ípad' nevolil ukamenování. Ústn' se traduje, po'átkem 19. století jeden kupec z Bagdádu zvolil tchýn' a po dvou týdnech se pokusil ukamenovat sám; po ú'nlivých prosbách a tu'né platb' prý místní kadi povolil zm'nu rozsudku a provinilec byl ku své nesmírné úlev' ukamenován, veleb' nahlas jméno Alláhovo. x x x x x Starý Arab 'íže jí' p'mes 40 let v Chicagu. Moc rád by na své zahrad' p'sto brambory a zeleninu, ale je zde sám a cítí se jí' starý a slabý. Jeho syn studuje v Pa'í' a otec se rozhodne napsat mu e-mail:

Milý Ahmede, jsem moc smutný, že nemá'že na své zahrad' p'stovat brambory. Víím, 'že kdybys zde byl, pomohl bys mi zahradu zryt. Mám t' rád. Tv'j otec

Obratem obdr'í odpov'í:

Milý ot'ce, prosím t', ned'lej v 'ádném p'ípad' na zahrad' cokoli!!! Schoval jsem tam "tu v'c". Taky t' mám rád. A Jen pár hodin nato obkl'í d'm starého mu'že americká armáda, námo'níci, FBI a CIA. P'eorávají a p'erývají zahra kousek po kousku, prohlí'ejí ka'ádý milimetr, ale nenajdou nic. Roz'arování se op't stahují....

Tý' den dostal starý mu'že t' jeden e-mail od syna:

Milý otce, jist' je nyní zahrada kompletn' zryta a má'že' zasázet své brambory. Víc pro tebe z takové vzdálenosti nemá'že ud'lat. Mám t' rád. Ahmed. Biblia nás u'í milova' bí'neho svojho.

Kamasutra ukazuje ako! Imigra'ní ú'edník p'ijímá imigranta.

- "musíme vyplnit dotazník, mluvíte 'esky?"

- "OH NO, ONLY ENGLISH"

- "ok, name please."

- "ABDULL EL SAHREJ"

- "Pohlaví, emh vlastn'.. sex?"

- "THREE TIMES PER DAY"

- "Oh NO, I mean male or female?"

- "MALE, FEMALE, SOMETIMES CAMEL"

- "Are you serious?? HOLY COW!!!"

- "YES, COW, SHEEP, DOGS, CATS..."